

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Line Barfod som ordfører for forslagsstillerne.

Line Barfod (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg takke for bemærkningerne til forslaget, og ligesom fru Anne Baastrup glæder det mig, at der efterhånden er ved at brede sig en forståelse af, at det er nødvendigt at sætte ind med andet end hård straf for at prøve at forebygge vold og især vold i familien.

Jeg ser også frem til forslaget fra den arbejdsgruppe, som justitsministeren omtalte, og håber at der i det forslag fra arbejdsgruppen vil være indeholdt muligheden for psykologbehandling i forbindelse med vold i parforhold.

Der har været flere, der har været inde på, at det er vigtigt, at vold i hjemmet bliver betragtet med lige så stor alvor som vold uden for hjemmet, og at man viser den alvor ved at straffe på samme vis. Jeg er fuldstændig enig i, at det er meget vigtigt at sige og vise også i praksis, at vold i hjemmet er nøjagtig lige så slem og nøjagtig lige så strafværdig som vold, der foregår uden for hjemmet.

Men det, der for os er afgørende, er: Hvordan forebygger vi volden? Hvordan forhindrer vi, at det overhovedet kommer til vold?

Der er det vores opfattelse også på baggrund af de mange undersøgelser og forsøg, der er foretaget efterhånden, at man kan forebygge en stor del af volden i hjemmet ved at sætte ind med psykologbehandling. Og hvis kvinden – det kan også være manden, men som regel er det jo kvinden – ved, at hun ikke risikerer at sende manden i fængsel i længere tid ved at anmelde ham til politiet, men at han tværtimod kan komme i behandling, så han kan lære at håndtere problemerne i parforholdet på anden vis, kan det være, at volden ikke eskalerer, og volden ikke står på i så lang tid i hjemmet, og at man derfor kan forebygge yderligere vold.

Det kan også være, selv om parforholdet går i opløsning, at manden så, hvis han kommer i psykologbehandling, ikke i det næste parforhold fortsætter med at bruge vold som udtryksmiddel, men via psykologbehandlingen har lært, at man kan løse konflikter på andre måder.

Jeg håber derfor, at det forslag, der kommer fra den tværministerielle arbejdsgruppe, også

vil indeholde nogle gode argumenter, der forhåbentlig kan overbevise ordførerne hos de partier, der ikke kunne støtte forslaget.

Så kan jeg ikke lade være med – ligesom fru Anne Baastrup – at gøre opmærksom på den henvendelse, vi havde fra Fængselsforbundet i dag, der gjorde opmærksom på de meget alvorlige tilstande, der er i landets fængsler, både med så høj belægningsgrad, at vi risikerer, at der snart kommer overbelægning, og at man måske kan risikere, vi skal til at have fanger liggende på gangene, ligesom man på sygehuse har været nødt til at indlægge patienter på gangene. Samtidig blev der også gjort opmærksom på de dårlige forhold, der er både for de ansatte og de indsatte.

Der er det også vores håb, at man ved både at forebygge vold og prøve at behandle forbryderne på anden vis end ved at sætte dem i fængsel dermed kan nedbringe antallet, der skal i fængsel, og dermed også på den måde være med til at sikre, at fængslerne ikke bliver yderligere overbebyrdet.

Kl. 22.00

Men vi ser frem til forslaget fra den tværministerielle arbejdsgruppe, og at vi kan få en samlet drøftelse af de mange forslag, der efterhånden ligger, til at forebygge vold i hjemmet og håber også, at der med den velvilje, der har været, i forslaget til finanslov for næste år vil være afsat en række midler, så det ikke bliver ved ordene, men at der rent faktisk også bliver givet penge til behandlingstilbud og til krisecentre osv., så der også kommer noget handling ud af det.

Men tak for modtagelsen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.